

Fuglekirsebær

Plant for vildtet

Fuglekirsebær (<i>Prunus avium</i>)	
Højde	Op til 10-20 m
Form	Enkeltstammet
Blomstringstid	Maj
Frugttype	Stenfrugt
Modningstid	Juli til august
Lys	Tåler let skygge
Jord	Kalkholdig
Fugt	Tørre eller middelfugtige jorde, ikke vandlidende
Vind	Moderat
Vårfrost	Tåler nogen
Saltsprøjt	Tåler nogen

Udbredelse

Fuglekirsebær er vidt udbredt i Europa og Asien og er hjemmehørende i Danmark. Arten er den vilde form af de dyrkede kirsebær. Den findes overvejende i det østlige Danmark, og talrigt på Bornholm. Men lokalt findes der dog forekomster med rigtigt mange individer, f.eks. omkring Mariager fjord, Salling, Himmerland og i Vendsyssel. Man regner med, at fuglekirsebær er indført for ca. 1000 år siden, og siden spredt via dyr, fugle og mennesker.

Beskrivelse

Fuglekirsebær er et mindre træ, i Danmark sjældent over 20 meter højt. Stammen er ret og grenene kransstillede som i gran. Barken er grå-brun og glat med karakteristiske vandrette lange kirtler. Bladknopperne er store og rødbrune. Bladene er lancetformede, 7-14 cm lange med savtandet rand. Blomsterne er hvide og bæres i sammensatte stande. Frugterne er kugleformede mørkt røde eller næsten sorte stenfrugter med en lang stilk. Fuglekirsebær blomstrer i maj-juni og frugterne er modne sidst i juli eller først i august.

Voksested

Fuglekirsebær foretrækker kalkrig jordbund med god næring, men kan også findes på mere tørre lokaliteter. Den trives ikke på kolde, våde jorde. Den vokser ofte i hegn og skovbryn. Under visse omstændigheder kan fuglekirsebær sprede sig voldsomt via rodskud og derved dominere området.

Anvendelse i landskabsplantninger

Fuglekirsebær egner sig til plantning i skovbryn og på læsiden i hegn. Den kan gro med nogen vindeksponering, men sætter da kun lidt frugt. Blomsterne er vellugtende og tiltrækker bier og andre bestøvende insekter. Frugterne

er yndede af både dyr og mennesker. Specielt bær-ædende fugle som drosselfugle og stører sætter stor pris på de saftige frugter. Egern, mus og kernebidere knuser eller åbner stenene for at få fat i det næringsrige frø. Fuglekirsebær er en af få arter som dårligt tåler beskæring, og derfor bør den undgås i yderhegn som beskæres.

Valg af plantemateriale

Skov- og Naturstyrelsen anbefaler, at der til landskabsplantninger bruges planter af en afstamning, der sikrer, at de er robuste og på langt sigt kan tilpasse sig eventuelle klimaændringer. Derfor foretrækkes genetisk brede danske frøkilder.

På hjemmesiden www.plantevalg.dk kan der hentes oplysninger om valg af frøkilde.

Anden anvendelse

Fuglekirsebær er et træ med mange anvendelser. Udover bærrerne er veddet særdeles værdifuldt som møbeltræ. Fuglekirsebær

anvendes ofte som grundstamme til podning af forædlede kirsebærarter. Bladene samt andre plantedele kan anvendes til farvning og naturmedicin.

Kilder

Anonym (1994). Træer og buske til skovbryn, læhegn og vildtplantninger. Skov-info nr. 13. Tekst og redaktion: Skov- og Naturstyrelsen, Fællesudvalget for læplantning og Frøkildeudvalget.

Larsen, J. B. (red) (1997). Træarts og proveniensvalget i et bæredygtigt skovbrug. Dansk Skovbrugs Tidsskrift 82, side 117-122.

Møller, P. F. og H. Staun (2001). Danmarks træer og buske. Politikens forlag.

Ødum, S. (1969). De vildtvoksende træer og buske. Danmarks Natur bind 6: Skoven, side 143-199.

Fortegnelse over frøkilder, se www.frøkilder.dk

